Ερώτηση:

Καλησπέρα, ονομάζομαι Μάγδα και έχω έναν ημίαιμο μεγαλόσωμο σκύλο (32 κιλά) 11 μηνών. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζω είναι το στρες αποχωρισμού από μεριάς του όταν μένει μόνος του. Κλαίει ασταμάτητα, γραντζουνάει και καταστρέφει κυριολεκτικά την πόρτα εξόδου του διαμερίσματος κάθε φορά που φεύγουμε από το σπίτι. Όταν επιστρέφουμε χιμάει επάνω μας όλο χαρά και δεν μας αφήνει σε ησυχία. Δοκίμασα διάφορες μεθόδους, όπως το να παίρνω σε τακτά χρονικά διαστήματα τα κλειδιά και να βγαίνω από την εξώπορτα επιστρέφοντας αμέσως κτλ. Όταν μπαίνω στο σπίτι μετά από τη δουλειά προσπαθώ να μην του δίνω σημασία μέχρι να ηρεμήσει... θα ήθελα τη βοήθεια σας. Να σημειωθεί επίσης ότι ζω με τον φίλο μου και η στάση του σκύλου είναι η ίδια και απέναντι σε εκείνον. Όταν είναι να φύγουμε και οι δύο μαζί τα πράγματα γίνονται ακόμη χειρότερα....Κλείνοντας να σας πω ότι ο σκύλος έχει τέτοια εξάρτηση Ώστε όταν πήγαμε μια μέρα σε ένα πάρκο σκύλων (επιχείρηση με εκπαιδευτές) και τον έβαλαν στο χώρο με τα παιχνίδια μόνο του άρχισε να ουρλιάζει σαν λύκος και να τρώει τα κάγκελα...και όλα αυτά μέχρι που μπήκαμε μέσα και ηρέμησε.... Ευχαριστώ εκ των προτέρων.

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Γεια σας κα Μάγδα, με αυτά που μου λέτε μου δίνετε να καταλάβω ένα σκύλο πολύ εξαρτημένο από εσάς και με τα λεγόμενα σας μου δείχνετε ότι το έχετε καλλιεργήσει εσείς για να είμαι πιο σαφής στην απάντηση που θα σας δώσω θα ήθελα να μάθω την διάρκεια που είστε στο σπίτι ο σκύλος που βρίσκεται; (πχ είναι κοντά σας, κυκλοφορεί άνετος μέσα στο σπίτι). Το ότι το πήγατε σε ένα πάρκο και το αφήσατε μόνο του και λειτούργησε με τον τρόπο που μου γράφετε είναι φυσιολογικό διότι ο σκύλος ήταν σε ουδέτερο χώρο μόνος του και η ανασφάλεια του τον έκανε να λειτουργήσει έτσι. Θα ήθελα να μάθω και κάτι ακόμα. Πως λειτουργεί ο σκύλος όταν βρεθεί με άλλο σκύλο (πχ παίζει, προσπαθεί να τον αποφύγει). Περιμένω την απάντηση σας για να μπορέσω να σας βοηθήσω περισσότερο.

Απάντηση Κας Μάγδας:

Χαίρεται και πάλι! Ευχαριστώ πολύ για την πρώτη σας απάντηση και εύχομαι ολόψυχα καλή χρονιά σε εσάς και τους συνεργάτες σας! Στο θέμα του σκύλου τώρα. Το κουτάβι το πήρα όσο ζούσα στο πατρικό μου σπίτι και λόγω συνταξιοδότησης της μητέρας μου και του

διαφορετικού εργασιακού ωραρίου της αδελφής μου σε σχέση με το δικό μου, πάντα έμενε κάποιος στο σπίτι παρέα με το σκύλο. Καταλαβαίνω ότι το πρόβλημα του σκύλου καλλιεργήθηκε από εμάς αλλά το θέμα είναι να βρεθεί ένας τρόπος διόρθωσης της προβληματικής αυτής συμπεριφοράς μιας και οι επαγγελματικές μας υποχρεώσεις δεν μας αφήνουν περιθώρια να μένει πάντα κάποιος στο σπίτι μαζί του...Στο σπίτι που ζούμε τώρα είμαστε δύο μήνες και ο σκύλος όταν είμαστε και εμείς παρόντες δεν είναι πάντα κοντά μας και στο ίδιο δωμάτιο με εμάς αν αυτό εννοείται με την ερώτησή σας. Κάθεται στη φωλιά του, τριγυρνά και ξαπλώνει και σε άλλα δωμάτια και γενικά πηγαίνει όπου θέλει εκτός από ένα δωμάτιο που είναι απαγορευμένο για εκείνον (είχα διαβάσει ότι είναι καλό να υπάρχει ένας χώρος μη προσβάσιμος για το σκύλο, για θέμα ιεραρχίας). Υπάρχουν βέβαια και στιγμές που είμαι π.χ. στον υπολογιστή και ξαπλώνει κοντά μου. Γενικά πιστεύω πως δεν έχει εξάρτηση με συγκεκριμένο πρόσωπο, παράδειγμα με εμένα, αλλά με την ανθρώπινη παρουσία γενικά που χρειάζεται να αισθάνεται στο χώρο του, αφού έτσι του μάθαμε.....λανθασμένα πάντοτε. Από εκεί και πέρα δεν ανεβαίνει σε κρεβάτια και καναπέδες και πέρα από την εξώπορτα που σας είπα ότι καταστρέφει δεν κάνει άλλες ζημίες, δεν πειράζει τίποτε και παίζει μόνο με τα παιχνίδια του. Για να απαντήσω και στο τελευταίο σας ερώτημα. Ο σκύλος μου μέχρι την ηλικία των 7 μηνών περίπου έπαιζε υπέροχα με όλα τα σκυλιά στο πάρκο της γειτονιάς όπου τον αφήναμε χωρίς λουρί. Όλα αυτά μέχρι τη στιγμή που μπήκε στην εφηβεία και τα πράγματα άλλαξαν ριζικά. Από τη μια μέρα στην άλλη άρχισε να καβαλάει με μανία σαν να μην τον ενδιέφερε τίποτα άλλο πια και συνάμα να εκδηλώνει επιθετικότητα με γρύλισμα και γαύγισμα σε όλα τα συνομήλικα αρσενικά που μέχρι εχθές έπαιζε ασταμάτητα. Σήμερα 11 μηνών στα 12 πια, παίζει πολύ καλά με όλα τα θηλυκά, μικρά-μεγάλα σε μέγεθος και ηλικία (σχεδόν πάντα βέβαια με πρόθεση να τα καβαλήσει), με τα κουτάβια (μέχρι 5 μηνών περίπου) και των δύο φύλων, αδιαφορεί για τα ενήλικα αρσενικά λόγω φόβου απ΄ότι έχω καταλάβει, και δείχνει επιθετικότητα στα συνομήλικα αρσενικά όταν είναι ελεύθερος και σε όλα σχεδόν τα αρσενικά όταν περπατάμε με τον οδηγό και συναντάμε άλλα αρσενικά που είναι και αυτά με το αφεντικό τους και σε οδηγό. Επίθεση για να δαγκώσει δεν κάνει, αλλά γρυλίζει και γαβγίζει και πλέον δε ρισκάρω και πολύ να τον έχω χωρίς λουρί ελεύθερο γιατί λειτουργεί απρόβλεπτα. Πριν κλείσω να σας πω ότι μέσα σε αυτόν το μήνα θα στειρωθεί ελπίζοντας να βελτιωθεί αυτή η συμπεριφορά για να μπορεί και πάλι να απολαμβάνει μέρος της βόλτας του ελεύθερος στο πάρκο, μιας και είναι μεγαλόσωμος και θέλω να γυμνάζεται με τρέξιμο. Ευχαριστώ για ακόμη μία φορά και ελπίζω να μην σας κούρασα....

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Κα Μάγδα γεια σας, θεωρώ σωστό το να μην κάνει στείρωση ο σκύλος γιατί δεν θα λύσει το πρόβλημα του σκύλου και αυτό σας το λέω γιατί βλέπω πως είστε ένας άνθρωπος που αγαπάει το σκύλο του και τα προβλήματα που έχετε μπορούν να λυθούν με πολύ απλό τρόπο. Βασικός παράγοντας είναι ο σκύλος να καταλάβει ότι έχει αφεντικό δηλαδή ο αρχηγός της «αγέλης» του είστε εσείς. Αν ο σκύλος δεν καταλάβει αυτό το πράγμα ότι και να κάνετε με θέμα στείρωσης δε θα αλλάξει τίποτα και όλα αυτά που σας γράφω είναι γιατί

μου αναφέρατε στην απάντηση σας πως ο σκύλος σε γενικές γραμμές είναι ανθρωποκεντρικός μέσα από αυτό είναι μια πολύ γερή βάση για να εκπαιδευτεί ο σκύλος και να έχετε ένα καλύτερο αποτέλεσμα απ’ ότι με την στείρωση.